

Ez nekem kínai! – beszélgetés Je Meng-jao önkéntessel

Je Meng-jao (európai nevén Nina) harmadéves média szakos hallgató a Sanghaji Egyetemen. A fiatal diáklány 2013. április elejétől május közepéig, 6 héten át a Debreceni Egyetem gyakorlóóvodájában végez önkéntes munkát. Ninával délelőtt a Cseresznye csoportban, délben a menzán, vagy délutánonként a böszörményi utcákon, boltokban és fagyizókban találkozhatunk.

– Az AIESEC, a világ legnagyobb, hallgatók által vezetett és működtetett szervezete a világ 113 országába küld önkénteseket, például Csehországba, Horvátországba, Brazíliába. Te miért épp Magyarországra jöttél?

– Sanghajban találkoztam egy magyar egyetemistával. Sokat mesélt a hazájáról, és látni akartam ezt az országot. Korábban nem jártam Európában, és arra gondoltam, ez a térség remek lehetőséget kínál a kulturális tapasztalatszerzésre. Lengyelországban Erasmus-ösztöndíjjal töltöttem két hónapot, de nem igazán éreztem jól magam, ezért úgy döntöttem, továbbutazom. A debreceni AIESEC-partner rendkívül rugalmas volt, és nagyon örülök, hogy ide jöhöttem.

– Mit gondolsz Magyarországról?

– Nagyon jól érzem itt magam, finomak az ételek és kellemes az időjárás. Az emberek nyitottak és barátságosak, sokat mosolyognak, és az idegeneknek is köszönnek. Úgy látom, a fiatalok sokkal önállóbbak, mint Kínában. A kínai diákok nagyon sokat tanulnak, szinte nincs is szabadidejük. A magyar diákoknak van lehetőségük szabadidős tevékenységekre, és ez szerintem előny.

A kínai egyetemisták a kollégiumban esténként együtt főznek és vacsoráznak, majd beszélgetnek. Ha kedvük tartja, akár este tízkor is elindulnak egy esti sétára a városba. Az idősebbek, például a szüleim is, esténként lemennek egy közeli térre, ahol zenét hallgatnak, táncolnak és beszélgetnek. Sanghajban több mint 19 millió ember él, az utcák mindig tele vannak, rengeteg emberrel lehet találkozni nap mint nap. Ezek után nekem Debrecen csendes kisvárosnak tűnik... De nyugodj meg, jól érzem magam!

– Mit tartasz fontosnak az önkéntes munkában?

– Az önkéntes munkában az a legjobb, hogy az élmény és a megszerzett tapasztalat számít, és nem a pénz. Az önkéntesek szállást és teljes ellátást kapnak, csak egy kis zsebpénzre van szükségünk. A diákszervezet nagyon széles körben kínál lehetőséget a diákoknak, a környezetvédelemtől a piackutatásig igen széles a paletta. A diákok gyakornoki és önkéntes programokra egyaránt jelentkezhetnek, én az utóbbit választottam. Már az európai utam előtt is végeztem önkéntes munkát. Néhány hónapot töltöttem indiai gyerekek között, Kínában pedig sérült gyerekekkel foglalkoztam. Fontosnak tartom, hogy a gyerekek nyitottak legyenek és elfogadják a kultúrák közötti különbségeket. A gyakorló óvodai munkám során is erre törekszem.

– Mi hiányzik Kínából?

– A családom. A szüleimmel és az öcsémmel minden nap beszélünk Skype-on, de néha honvágyam van. A barátaimmal a kínai MSN-en és a kínai Facebookon tartom a kapcsolatot, rendszeresen töltök fel képeket is. Időnként hiányzik a kínai étel, de szerencsére Debrecenben vannak jó kínai éttermek.

– Azt mondják, a kínai mellett a magyar a legnehezebb nyelv a világon. Szerinted ez igaz?

– Igen, nagyon nehéznek tűnik a magyar nyelv. De már két fontos szót tudok: a *repetá* szót a gyerekektől, a *pálinka* szót a diákoktól tanultam. A legfontosabbat már elsajátítottam: kérek egy repetát pálinkából.

Nemes Magdolna

2013.

